

o usídlování v Uruguayi omezil se pouze na další sdělování úředních zpráv, vydaných tuzemskými úřady (odst. 3 § 5), jež dle výslovného ustanovení zákona trestní sankci nepodléhá a je dovolené.

Č. 9043.

Dávky za úřední úkony: Lze při pouhé změně v osobě držitele automobilu beze změny stanoviště vozu předepsati nově dávku za přidělení evidenční značky?

(Nález ze dne 6. února 1931 č. 1547.)

V ě c: Vítkovické horní a hutní těžířstvo ve V. proti zemské správě politické v Brně o dávku za úřední úkon.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Podáním ze dne 15. června 1928 oznámil Ing. Ferdinand B. policejnímu ředitelství v N., že jeho osobní automobil značka P III-505 přešel do majetku vítkovických železáren a že tedy na základě § 34 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z. jemu dne 27. května 1926 přidělenou značku odhlašuje. Podáním z 23. června 1928 oznámily závody, že koupily onen automobil, a žádaly, aby vydání značky policejním ředitelstvím ohledně tohoto automobilu P III-505 bylo opraveno.

Výměrem ze 6. července 1928 předepsalo policejní ředitelství Vítkovickému hornímu a hutnímu těžířstvu podle zák. o dávkách za úřední úkony ve věcech správních a položky 57 sazby B vl. nař. č. 163/25 za přidělení evidenční značky dávku 300 Kč. Zsp v Brně nevyhověla odvolání.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Žal. úřad zamítnul odvolání, ježto policejním ředitelstvím musila býti přidělena nová poznávací značka, třebaš náhodou tatáž, poněvadž se změnil držitel motorového vozidla dle § 34 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z., a že proto st-lka jest povinna dávku za tento úřední úkon dle článku 3 vl. nař. č. 254/26 zaplatiti, kdyžtě jí bylo uděleno oprávnění k používání poznávací značky pro automobil, která byla dříve přidělena Ferdinandu B. pro jeho automobil. Dle toho vycházel žal. úřad z právního názoru, že nastane-li vystřídání držitele — jako v daném případě — musí býti přidělena nová poznávací značka. Názor tento jest však mylný.

Cit. min. nař. v § 31 stanoví: »Úřady v § 28 řečené (evidenční úřady) mají vydati držitelům vozidel, kteří žádali za značku, tuto značku v písemném vyhotovení úřední pečeti opatřeném. Toto vyhotovení buď zapsáno na certifikátech nebo potvrzeních podle § 18 nebo 19 vydaných. Každý evidenční úřad má vésti rejstřík, a to odděleně pro automobily a pro motorová kola. Do rejstříku budiž zapsáno při každém vyhotovení evidenční číslo, jméno a obydlí držitelovo a stanoviště vozidla«; v § 34 pak: »Jestliže by vozidlo značkou opatřené bylo zcizeno (prodáno),

nebo přeloží-li se trvale jeho stanoviště neb obydlí držitelovo, tedy ten, na jehož jméno značky byly vyhotoveny, má oznámiti to evidenčnímu úřadu v osmi dnech po nastalé změně. Evidenční úřad, leží-li nové stanoviště vozidla v jeho okresu neb obvodu, má opravití údaje v rejstříku, bylo-li však stanoviště přeloženo do obvodu neb okresu jiného evidenčního úřadu, má vymazati číslo evidenční. V tomto druhém případě ten, v jehož držení jest vozidlo, má požádati za vydání nových značek v osmi dnech po nastalém vystřídání držby nebo po přeložení stanoviště u toho úřadu evidenčního, v jehož okresu nebo obvodu nové stanoviště leží. Dokud by mu nové značky nebyly přiděleny, držitel užívej dřívějších značek.«

V daném případě bylo vozidlo prodáno, aniž však bylo stanoviště jeho, nebo obydlí držitele, tedy toho, na jehož jméno značka byla vyhotovena, trvale přeloženo. Bylo tudíž policejní ředitelství oprávněno a povinno opravití pouze údaje v rejstříku, totiž jméno a obydlí nového držitele vozidla, a nikoliv dosavadní značku jako novou přidělovati. Odporoval proto postup policejního ředitelství cit. předpisům a důsledkem toho také předpis dávky dávkovému řádu B položka č. 57 vl. nař. č. 254/26, vydaného k provedení zák. č. 53/25 ve znění zák. č. 253/26 o dávkách za úřední úkony ve věcech správních, kdež stanovena dávka jen za přiděl aneb změnu evidenční značky motorového vozidla. Potvrdil-li žal. úřad předpis dávky, jest výrok jeho, jak stížnost právem vytýká, nezákonný.

Tím padá poukaz žal. úřadu na článek 3 cit. vl. nař., uvedený případně jako důsledek jeho nesprávného právního názoru. Bylo-li by snad v tomto poukazu spatřovati, že se ho žal. úřad dovolával jako samostatného důvodu pro předpis dávky, činí tak neprávem, neboť článek 3 pojednává o podmětu dávky, v tomto případě jest však na sporu, zda dávka vůbec byla právem předepsána, tedy předmět dávky, o kterém mluví však článek 1.

Slušelo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9044.

Pojištění nemocenské. — Řízení správní (Slovensko): Jak jest doručovati zaměstnavateli platební příkazy a jak vykonati odhlášky pojištěných zaměstnanců u pokladny?

(Nález ze dne 7. února 1931 č. 1586.)

Prejudikatura: Boh. A 7094/28 a 7928/29.

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Humenném proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Předsednictvo okresní dělníky pojišťující pokladny v Humenném odmítlo výměrem z 25. září 1925 rozklad Jakuba G. v T. proti vyměření nemocenských příspěvků ve výši 967 Kč 90 h podle § 18 nař.